

שמע אֱלֹקִים קָולִי בְשִׁיחַי ... (ויהילם סד)

1. שוי"ע אורח חיים סיימון צח

(א) המתפלל צריך שיבוכן בלבו פירוש המלות שモוציא בשפטיו ויחסוב אבל שכינה כננוו ויסיר כל מחשבות הטורוזות אותו עד שתשתאר מושבתו וכוכונו זכה בתפלותו ויחסוב אבל היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוון בהם יפה אבל יכול כי לעפני מימי הקביה שהוא חוקר כל מחשבות ובכך היו עושים חסדים ואנשי מעשה שהיה מתברדים וכוכונו בתפלותם עד שהוו מגיעים לחתפות הגשומות ולהתגברות בח השכלי עד שהוו מגיעים קרוב למעלת הנבואה...

2. שוי"ת הרשב"א ח"א תכג

חס ושלום למנוע מהתפלל כל מי שאינו יודע לפניו בכוננות שמכובנים אליהם גודלי החכמים, ולא לרפות ידיהם, שאם אתה אומר כן, נמצאו הקטנים והנישים ועמי הארץ נמנעים מן התפילה והפן המצוות, ולא אלו בלבד אלא אפילו כל המון ישראל, זולתי אחד או שניים בדור. ובבר אמרו חכמי האמת ז"ל: כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

3. תוספתת ב"ב קשד, ב

ועין תפלה וمواז אין אדם ניצול בכל יום שאין שום אדם יכול לבוכן בתפלותו היטב הרשב"א שם

ועין תפלה. פירשו כאן שאין מעין ומכוון בתפלותו, וזהו שאין אדם ניצל מהם בכל יום ואפילו החכמים.

רישוי לילה א

כ"י אדם לעמל יולד ולכו אמרו בירושלמי (פרק ב' דברכות הלכה ד') אני מון יומי לא כוונת כי טירדא הוא הפך הכוונה כדאיთא בברכות שם ולבד אי אפשר כוונה שלימה בעולם הזה כלל:

3ג. שוי"ע אורח חיים סיימון צח

(ב) לא יתפלל במקומות שיש דבר שמבטל כוונתו ולא בשעה המבטלה כוונתו (טור בשם ר' מוזטנברג והగה'ם פ"ז מhalbוט תפלה) העכשין אין זה מהרין בכל זה מה פניו אין מכובנים כי' בתפלה:

4. ספר נפש החיים - שער ב - פרק יג

בם מה שנגלה לנו קצר כוונות התפלי מרבותינו הראשונים ז"ל קווishi עלינו ונעד אחרון הרב והקדוש איש אלקים נרא הארץ"ל אשר הפליא הגדי לעשות כוונות נפלאים. איןם בערך אף כתפה מן הים כל גנד פניות עמוק כוונת אנשי כנה"ג מתתקני התפלה. שהו קי"ב זקנים ומהם כמה נבאים וכל מבין בין. דלא איתי איש על יבשתא שיוכל לתיקון נפלה ונורא כזה, לכלול ולגונו במשמעות תפלה קבועה וסדרה בנוסח א' התקונים של כל העולמות עלינו ותחותוניות.

5. שוי"ע אורח חיים סיימון קא

(א) המתפלל צריך שיבוכן בכל הברכות ואם אינו יכול לבוכן בכוולס לפחות יכוון באבות אע"פ שכוכן בכל השער חזור ויתפלל: הגה' והאיך אין חזרין בשביל הסרו כוונה שאף בחזרה קרוב הוא שלא יכוון אם כן למה יחוון.

5א. משנה בורה סיימון קא

(ב) שיכוין - ההינו (ב) פירוש המילות ע"ב מה נכוון מאד להמון שילמדו פירוש המילות של כל התפלה ועכ"פ של ברכת אבות מודים בחדאי יש חיק עליו לדע ביאורו.

5ב. שוי"ת הרשב"א ח"א תכג.

ועל עין התפלה שאמרות כי בלבתי הכוונה נחשבת כמאומה לעבוד. באמת, כי הכוונה יסוד הכל, אבל הכוונות רבות ונחלקות למזרגות רבות, זו לפנים מזו, כפי ריבוי הידיעות והשגות, מן הקטע שבאים ועד משה רבינו עליו השלום, ולפי השגת כל אחד ואחד נמצא חן, והמדרגה הראשונה שבחכונות, שעב' ישראל עםדים עליה היא שהכל יודעים ומוציאים שיש אלה יתברך, מחויב המשניות, חדש העולם ברצונו כאשר רצה, ושנתנו תורה לעמו לישראל בטינו תורה אמת וחוקים ומשפטים צדיקים, ولو אנתן ולפנוי נဟר, והוא שצינו למסורת ולשלם שבר. ועל הכוונה הזאת יתפלל בכל מתפלל בישראל ואפיקו הנשים וענאי הארץ, וכולם מקבלים שבר חלוף עבודהם אשר הם עובדים, ואפיקו מי שאינו יודע לך' המלות, ומחליף מלאה במלה, מקבל שבר על הכוונה חכלית.

6. רמב"ם י"ו החזקה - התบท. תפלה ונשיאות בפ"ס פרק ז

(ז) וכן אין עומדין להתפלל לא מותך שחוק ולא מותך קלות ראש ולא מותך שיתה ולא מותך מריבה ולא מותך כעס אלא מותך דברי תורה ולא מותך דין והלכה אף על פי שהם דברי תורה כדי שלא יהא לבו טרוד בחכמה אלא מותך דברי תורה שאין בה עין כוון הלוות פסוקות:

7. רישוי לילה לא

ונראה דלשונו שהוא דיבור שמן השפה ולוחז ולא ממעמקי הלב שזה נקרא דיבור. ולבד תפילה יצחק אבינו ע"ה נקרא לשות ... כי כאשר יש לו הכרה ברורה בזו זו כוונה כוללת על כל מחשבותיו ודיבוריו ומשיו אף שירת חולין שלו הכל מושם יתרך בלבד ואין עוד מלבדו ואין שום נפקא מינה בכוונה כך או כך להשתדל על זה ר"ש לחנוך הכל על השם ינברך ולהשתדל לך בעיקר הכוונה וזיווגתך הי לנגיד תמיד ממש לנגיד... וזה נקרא דבר שאין מתקoon ולא מתעסק בעלמא דהרי מכל מקום צריד כוונה כוללת כביכול וצריך להרע שהולך להתפלל כמו שנאמר (בראשית כד, סג) וכי' יצחק לשות.

7א. שוי"ע אורח חיים סיימון צח

(ז) התפלה היא במקומות הקרבן ולבד צריך לייזה שתהא דוגמת הקרבן בכוננה ולא יערכ בה מושבה אחרת כמו מושבה שפוסלת בקדושים ...

7ב. משנה בורה סיימון צח

(א) פירוש המילות - (א) ואיל כוכן האדם בשמות ויחווים רק יתפלל כפשו להבין הדברים בכונת הלב אם לא מי שהוא בא בסוד ד' וידע מלכון ביה בלבא ורעות ווחילו דאליה ת"ו מקלקל בזה הרבה עיין מ"א בשם חזור ובתשובה רשייל סיין צ"ז בתבב באורך והעד על הר"ש שאמר אחורי שלמד סתרי הקבלה שהוא מתפלל בתינוק בן יומו. ועיין בפני ירושע

7ג. ספר זבור אדק אחורי מות

כי דבר זה וشيخה רצה לומר תפילה נהוג ביצהק שמצד מודתו אין התפילה רק כשהוא בלוך בענין ואני תפילה דודד כנודע עד שאנו צרך לבוכנו כלל, כמו שאמרו בירושלמי (ברכות פרק ב' הלכה ד') אני מון יומי לא כוונת וכו' פירוש דלא שיקן כלו כך וכל דיבוריו גם שלא במתכוון הוא תפילה...

8. ב"מ פה, ב

בודר רבי וענינהacha אחתייננו לרבי חייא ובנוו. אמר משיב הרוח ונשבה זיקא אמר מורי הגשם ואתא מיטרא כי מטה למימר מהיה המתים רגש עלמא אמרו ברקיעא מאן גלי רזיא בעלמא אמרו אליוו אתויהו לאילו מחיותו שתין פולסי דנורא אתה אידמי להו כדובה דנורא על בינייהו וטרדיניהו .